

Лікування хворих на гломерулонефрит котів передбачало застосування протягом 10 днів дієтичного режиму годівлі (м'ясо яловичини, телятини, курятини, вівсянка) та лікарських препаратів (канефрон, гепавікел, катозал, амоксикел, натрію хлорид, но-шпа, ентеросгель) у визначених з інструкцією дозах.

Висновки. Застосування комплексу доз (ультразвукових) дає можливість діагностувати гломерулонефрит у домашніх котів. Застосований комплекс лікувальних заходів сприяв покращенню загального стану хворих тварин та нормалізації морфо-біохімічних показників крові та сечі.

УДК 619:616.36.192.1

ПОКАЗНИКИ ФЕРУМОТРАНСФЕРИНОВОГО КОМПЛЕКСУ У КОНЕМАТОК

Котилевська М.В. - студентка 5 курсу

Головаха В.І. - керівник, д-р вет. наук,

Піддубняк О.В. - керівник, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква, Україна

Контроль здоров'я кобил (в останні місяці жеребності та після неї) з урахуванням стану еритроцитопоезу є однією з не вирішених проблем ветеринарної гематології. Вирішити її можна лише завдяки вивченню регуляторних механізмів еритроцитопоезу, зокрема ферумтрансферинового комплексу. У кобил це питання вивчено недостатньо. Матеріалом для дослідження були кобили української верхової породи в останні місяці жеребності (9-й, 10-й, 11-й) та 1 місяць після вижеребки. Загальний стан тварин під час дослідження був задовільний, температура тіла, частота пульсу та дихання були у межах фізіологічних коливань.

Встановлено, що уміст феруму у кобил на 9-му місяці жеребності становив $18,8 \pm 5,14$ мкмоль/л. На такому рівні він залишався і до вижеребки. Такі стабільні значення феруму, очевидно, пов'язані із фізіологічними величинами іншого мікроелементу – нікелю, адже саме завдяки йому і відбувається всмоктування феруму в слизовій оболонці кишечника і надходження його в кістковий мозок для дозрівання еритроцитів.

Інший тест, який свідчить про метаболізм феруму в організмі є ЗФ33 (вказує на уміст феруму, зв'язаного з трансферином для активації репродукції «червоного» кісткового мозку). ЗФ33 на 9-му місяці жеребності в середньому становила $40,7 \pm 2,73$ мкмоль/л. На такому рівні її концентрація залишилась і до вижеребки ($p < 0,5$), що вказує на посилене використання феруму та виснаження його депо. Після вижеребки (перша декада) ЗФ33 підвищилася більше, ніж удвічі ($p < 0,01$).

Рівень НФ33 (свідчить про депо феруму) у кобил за 2 місяці до вижеребки в середньому становила $19,9 \pm 2,87$ мкмоль/л. У наступні періоди дослідження (10- і 11-й місяці жеребності) її значення вірогідно не змінилися. Однак, після родів НФ33 збільшувалася і становила $44,6 \pm 5,38$ мкмоль/л, що у 2,24 рази більше, ніж з величинами 9-го місяця жеребності ($p < 0,01$). Очевидно, низькі величини НФ33 перед вижеребкою є фізіологічним явищем, спрямованим на попередження утворення токсичного феруму, який негативно впливає на газообмін плода.

Величини іншого маркера метаболізму феруму – трансферину за 2 місяці до родів у середньому становили $1,7 \pm 0,28$ г/л. На такому рівні уміст трансферину був у кобил і в наступні 2 місяці жеребності ($p < 0,5$). Після вижеребки (перша декада) уміст трансферину вірогідно підвищився – $3,7 \pm 0,62$ г/л і залишався на такому рівні і через місяць після вижеребки. Низький рівень трансферину, напевне, свідчить про надмірне використання феруму для стабільного забезпечення еритроцитопоезу у плода. Насичення трансферину ферумом на 9-му місяці жеребності становило $4,51 \pm 6,42$ %. Через 2 місяці (тобто кінець 11-го місяця жеребності) цей коефіцієнт мав тенденцію до підвищення ($50,3 \pm 3,28$ %), що

вказує на фізіологічне перевантаження ферумотрасферинового комплексу в результаті інтенсивного росту плода в останні місяці жеребності.

Після родів коефіцієнт насичення трансферину ферумом знижується, що пов'язано із відновленням запасів феруму в печінці.

Таким чином, проведені дослідження показують, що у кобил російської рисистої породи навіть перед вижеребкою загальноприйнятні показники еритроцитопоезу істотно не змінюються. Однак, показники ферумотрасферинового комплексу зазнають певних змін, а саме вміст феруму ЗФЗЗ, НФЗЗ і рівень трансферину знижуються, що пов'язано з посиленням використання і зменшенням депо феруму та інтенсивним ростом плода.

УДК 616-01/-09

ВИПАДОК АЛІМЕНТАРНОЇ ДИСТРОФІЇ У КОНЯ

Коцур М.М. – студент магістратури,
Данилюк О.В., – студентка 4 курсу,
Лутчин Ю.О. – студентка 3 курсу
Слівінська Л.Г. – керівник, д-р.вет.наук,
Щербатий А.Р. – керівник, к.вет.наук

Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького, м. Львів, Україна

Хвороби, спричинені порушенням обміну речовин, називають ще аліментарними, оскільки їх виникнення зумовлене в основному дефіцитом або надлишком енергії, поживних і біологічно активних речовин у раціонах тварин. Серед цих патологій нерідко діагностують аліментарну остеодистрофію. Випадки аліментарної остеодистрофії у конярстві заповіюють значних економічних збитків не тільки внаслідок смертності, але також з причини втрати тваринами працездатності на тривалий термін.

Метою роботи було вивчити етіологію, симптоматику аліментарної дистрофії і надати лікування тварині.

Матеріали і методи досліджень. Об'єктом дослідження була кобила віком 9 років, живою масою 250 кг, що поступила на клініку факультету ветеринарної медицини. Провели клінічний огляд тварини і лабораторне дослідження крові.

Результати дослідження. При зборі анамнезу нам стало відомо, що кобила не жеребна, утримувалась в незадовільних умовах. Годували тварину лише грубими кормами низької якості, в раціоні була відсутня мінеральна підгодівля.

Клінічним оглядом встановили, що вгодованість кобили знижена, чітко виступають контури кісток хребетного стовпа, ребер, лопаток і крижів. Еластичність шкіри порушена, зібрана в складку, вона повільно розправляється; шкіра суха, шерсть скуйовджена, без блиску. На шкірі виявили пролежні. Лімфатичні вузли зменшені в розмірі, рухливість їх знижена. Очі запалі, видимі слизові оболонки анемічні, злегка іктеричні. Діагностували гіпертерімію (39,5⁰С), пульс в межах норми (27 уд./хв.) з ослабленням пульсової хвилі, частота дихання 10 дих.рух/хвилину. Перкусією легень встановили ясний, нормальний легеневий звук.

Апетит у тварини збережений. Слизова оболонка порожнини рота анемічна, суха. Перистальтика тонкого і товстого відділів кишечника послаблена. Анус запалий, розслаблений, іноді отвір ануса розкритий, при цьому дефекація млява. Фекалії розм'якшені, містять неперетравлені зерна вівса і значну кількість неперетравленої клітковини. Частота акту сечовипускання і кількість виділеної сечі зменшені. З боку рефлексів, слабку реакцію на больові і звукові подразнення, послаблення м'язового тону, тремор. Як наслідок, хода кобили хитка, тварина насилу пересувається, лягає, нездатна піднятися.